

საქმე №1/-----
გამოძიების №-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

06 თებერვალი, 2019 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი
განხილვის კოლეგიის მოსამართლე **დ----- მგელიაშვილმა**

სხდომის მდივნის – ლელა აბალიშვილის,
სახელმწიფო ბრალმძებლის – ირაკლი ქარდავას,
ადვოკატის - ა-----,
ბრალდებულის – დ----- ჩ-----ის

მონაწილეობით, ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე ბრალდების გამო:

დ----- ი----- ძე ჩ-----ის, დაბადებულის - 1--- წლის 2-----ს,
საქართველოს მოქალაქის, პირადი №0-----, დაოჯახებულის, საშუალო
განათლების მქონის, ნასამართლობის არმქონის, რეგისტრირებულის და
ფაქტობრივად მცხოვრების: ქ.თბილისი, ნ-----, გ.რ----- ქუჩა №--,
ბინა №--ში მიმართ დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია
საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საქართველოს სსკ-
ის 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით.

აღწერილობით – სამოტივაციო ნაწილი :

სისხლის სამართლის საქმის მასალების მიხედვით, ბრალდებულ დ----- ჩ--
-----ს ბრალი ედება მასში, რომ ჩაიდინა: 1. ოჯახის ერთი წევრის მიერ
ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატური შეურაცხყოფა და დამცირება,
რამაც გამოიწვია ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის
კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი და 2.
სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა
მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

აღნიშნული გამოიხატა შემდეგში:

2006 წლიდან 2018 წლის 13 ნოემბრის ჩათვლით დ----- ჩ-----ი, რომელიც
ხშირად იმყოფებოდა ალკოჰოლური თრობის ზემოქმედების ქვეშ,
სისტემატიურად აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას დედას - ლ----- მ-----

ეს. კერძოდ, ლანძღავდა, აგინებდა მშობლების მისამართით, რის გამოც ლ---
-- მ-----ე განიცდიდა ტანჯვას.

2018 წლის 13 ნოემბერს, ქ.თბილისი, ნ-----ს დასახლება, გ. რ-----
ქუჩა, კორპუსი №--, ბინა №--ში, დაახლოებით 12:00 საათზე, დ----- ჩ-----ი
სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა დეიდას - მ----- ჯ-----ეს, რა დროსაც ამ
უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

ჩადენილი ქმედებისათვის დ----- ჩ-----ი 2018 წლის 18 ნოემბრის
დადგენილებით მიცემული იქნა სისხლის სამართლის პასუხისგებაში
ბრალდებულის სახით და წარედგინა ბრალდება დანაშაულისათვის, რაც
გათვალისწინებულია საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით
და საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით.

ბრალდებულმა დ----- ჩ-----მა აღიარა მის მიმართ ბრალად წარდგენილი
დანაშაულებრივი ქმედება და სადავოდ არ გახადა ბრალდების მხარის მიერ
წარმოდგენილი არც ერთი მტკიცებულება. კერძოდ, ბრალდებულის
აღიარებითი, დაზარალებულისა და მოწმეთა ჩვენებები, შემაკავებელი
ორდერები და შემაკავებელი ორდერის ოქმები, რომლებიც საფუძვლად
დაედო მის ბრალდებას.

ამრიგად, საქართველოს სსკ-ის მე-13 მუხლის საფუძველზე
მტკიცებულებათა შეფასებისას, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ
ერთმანეთთან შეჯერებული, ეჭვისგამომრიცხავი და საქმეში არსებული
ზემოაღნიშნული პირდაპირი მტკიცებულებების ერთობლიობა უტყუარად
ადასტურებს, რომ ბრალდებულმა დ----- ჩ-----მა ჩაიდინა საქართველოს სსკ-
ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის 1-
ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულები.

დ----- ჩ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ
აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული, ითანამშრომლა გამოძიებასთან
და ხელი შეუწყო სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების
განხორციელებას.

დ----- ჩ-----ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა ის, რომ
დანაშაულებრივი ქმედება განხორციელა ოჯახის წევრის მიმართ.

სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ასევე ითვალისწინებს
ბრალდებულის მიერ ჩადენილი ქმედების მოტივს, მიზანს, ქმედებაში
გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მის განხორციელების სახეს,
ხერხს, მართლსაწინააღმდეგო შედეგს და წარსულ ცხოვრებას.

აღნიშნულ გარემოებათა და საქმეში გამოკვლეულ პასუხისმგებლობის
შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებათა გათვალისწინებით,
ბრალდებულ დ----- ჩ-----ს უნდა დაენიშნოს შესაბამისი მუხლების
საწყისით გათვალისწინებული საპატიმრო სასჯელი - თავისუფლების
აღკვეთის სახით, ვინაიდან აღნიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს
სასჯელის მიზნის განხორციელებას. კერძოდ, სამართლიანობის აღდგენას,
ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ითვალისწინებს სსკ-ის 59-

ე მუხლის მოთხოვნას (სასჯელის დანიშვნა დანაშაულთა ერთობლიობის დროს).

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-278-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. დ-----ჩ-----ი ცნობილი იქნას დამნაშავედ და მიესაჯოს:
 - საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით;
 - საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით;
2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის თანახმად, სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმოს მეორე თანაბარი სასჯელი და დ-----ჩ-----ს დანაშაულთა ერთობლიობით, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით.
3. დ-----ჩ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს და სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 17 ნოემბრიდან.
4. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას.
5. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მ ო ს ა მ ა რ თ ლ ე

დ----- მგელიაშვილი